

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. LXIII. Quàm in se ipsum durus ac sævus fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

§. LXIII.

Quàm in se ipsum durus ac sœvus fuerit?

ESt hoc procul dubio sacrum velut ac felix divinæ Gratiæ fascinum quod homines, quamlibet provectæ & excellæ virtutis, sibi ipsis repræsentat ut è peccatorum tribu primos. Mihi tamen non minus ejusdem Gratiæ prodigium videtur, quòd sciverit animo P. Pauli inserere sanctum sui ipsius odium, & odium tale, quo se haberet ut hostem juratum, séque ipsum insectaretur tam crudeliter, ut mihi horror sit vel narrare. Enimverò labores illi non interrupti dicendi ad populum, & libros scribendi; illa tot terrarum spatia nudis pedibus emensa, illæ sui diverberationes tam immanes, ille tam multiplex sudor, ille tam copiosus sanguis, quem nullo non die proximis juvandis profundebar, videntur non solùm debuisse sufficere, sed præterea postulare, ut omnis generis fomentis quæsitis vitam ac valetudinem servaret; & tamen haud secus ac si cuncta illa nihil essent, alios identidem aliòsque se eruciandi & excarnificandi modos excogitabat. Sed nihil tantum admirationis Sociis ejus attulit, quàm illa non satis explicabilis lætitia, quâ asperitates hæcæ, ut suas delicias, amplexabatur: unde nullus illi sermo jucundior, quàm de his pessimè se habendi modis, maximè si nova quædam in hoc genere in medium adducerentur. Audiamus ipsummet perfectissimo amore succensum quomodo suis illis in chartis cum DEO loquatur.

Aliquoties, ait, ò DEUS! juxta occultissima judicia tua, quæ revereri demissè, non scrutari nos oportet, res postulat, ut Societati huic tuæ adversa aliqua finas evenire, aliquam insectationem, aliquam calumniam uni alicui ex

R

ejus

ejus corpore impingi, utque unius causâ patiantur omnes, & omnes idcirco unum etiam illum insectentur. O mi bone DEUS! ecce ego mitte me. Sim ego servus ille electus in ejusmodi occasione, qui ludibrio exponatur publico, & parcatur aliis, qui vitam duxerunt respondentem vestibus, quas gestant, non vero illas, ut ego, libero illo meo & effreni vivendi agendique genere, profanarunt. Alias occulta Providentiæ tuæ consilia exigent, ut unus aliquis iter agens in prædonum exulum manus incidat, qui in silvam illum aliquam ejiciant; aut ut mari vectus incidat in Turcas, qui durissimæ illum servituti addicant. *Ecce ego, mitte me.* O ut ego ille sim servus, quo in hunc finem utaris! Tuscis, me sæpius jam antehac, priusquam hodie me eum in finem tibi offerrem, à te magnis precibus contendisse, ut mihi fors talis obtingeret, cogererque in miseranda illa mancipij conditione vivere vitam, ad eluenda tam multa perperam à me admitta, asperam atque horridam, ad quam duendam ignavia mea sponte nunquam vult descendere. O me beatum, si me viderem in compedibus ferreis, excalceatum, luridum, seminudum, coactum servire Domino inhumano ac barbaro, qui quotidie flagris in me crudeliter sæviret; cibum, quo vitam utcumque traherem, vix ullum subministraret, lectum in quo quiescerem, planè nullum. Sic, sic tandem luerem illas delicias, quibus corpus meum fovere studui. Verbo, offero me tibi servum vilissimum, cui nulla in re parcas. Utere me ubi ubi vis, in morbis, quibus Mundum purgare oportet; in contagione, in peste, & servando vitam illis, qui proferendo honori tuo magis idonei sunt, occide me, qui aliud ferè in Mundo non ago, quàm ut offendam te, etsi toties promittam & jurem quòd tibi obedire, te revereri velim. Hoc est pactum, quod te mecum

cum inire convenit: si tamen etiam isto favore me dignari placuerit. Hac ratione in quocunque casu adverso, quamlibet acerbus, durus & ignominia plenus fuerit, revocabo mihi in memoriam, quod utaris me secundum pacta inter nos hodie conventa, & hac cogitatione conabor acquiescere, me solari, quin & oblectare, si gratia tuae ope, qua sine nil penitus possum, tantum praestare valero. Ita sit, O DEUS meus! Placeat tibi hoc sacrificium meum tota illa animi sinceritate, qua ego id tibi conor exhibere.

§. LXIV.

Narrantur aliquot se divexandi modi.

VT speciatim modos aliquos recenseam, quibus ex-
cruciare, & pessime habere se consueverat, satis mihi erit narrare quae sequuntur. Sacerdos, Parochi munere Senensi in Dioecesi functus, meminit, se cum pluribus locis P. Paulo socius itineris adhereret, observasse, illum cum nudis pedibus itinera perageret, pro eo quod, ut passim alij, viam minus impeditam & asperam quaereret, quaesivisse potius de industria difficiliorem, arborum truncis, & acutis filicibus horrentem, a quibus male admodum habebatur; atque ejus rei, ait Sacerdos idem, post tot annorum intercapedinem se probe, & cum tenero animi sensu meminisse. Solenne Patri erat in Excursionibus saepius interdum abluere pedes. Sociorum aliquis amore Patris impulsus monuit aliquando; abstineret ea lotionem, ita enim futurum ut occalescerent sensim pedes, illeque tanto minore molestia calles tam asperos peragraret: atqui, respondit ille candidè, haec ipsa toties abluendi pedes causa est, ut tene-
riosc